

Milovan Stepandić – Step

Milovan Stepandić je rođen 18. Decembra 1954. godine u Šapcu, Jugoslavija. Kao igrač nastupao za Mačvu Šabac i Spartak Suboticu. Sam za sebe kaže da je bio “prosečan” igrač, bez želje za samozavaravanjem.

Trenerskom karijerom je počeo da se bavi već 1977. godine. Sezone 78/79 sa pionirima Mačve osvojio treće mesto na turniru “Osnovci košarkaši”. Nakon toga sa omladinskom selekcijom uspeva da izbori nastup u Kvalitetnoj ligi Srbije.

Od 1980. godine preuzima Košarkaški klub Šabac gde ostaje do 1996. godine, sa prekidom od samo jedne sezone, kada vodi Slavonku iz Osijeka (1991. godine). Za početne četiri godine bavljenja trenerskim poslom, osvaja četiri puta prva mesta i plasmane u viši rang takmičenja.

Stoje: Petrović Djordje (pomocni trener), Milorad Bojanić, Ljubiša Janković, Mijailo Grušanović, Vladan Vasić, Dragan Nikolić, Dragan Subotić (predsednik), Milovan Stepandić
 Čuče: Dragan Raca, Dragoslav Gajić, Dragan Matić, Ljubomir Marković, Rade Solaković, Dragoslav Ruvidić (doctor)

Stoje: Milovan Stepandić, Vlatko Ilić, Mijailo Grušanović, Tomica Zirojević, Dragan Timotić, Jovo Karišik (pomocni trener)
 Čuče: Zoran Negovanović, Miroslav Marković, Srdjan Djurić, Danijel Manječić, Dragan Lazarević

Stoje: Milenko Simić (tehniko), Bane Sretenović (predsednik), Ljubomir Jovanović, Jovo Karišik, Dušan Sučević, Dejan Popović, Aleksandar Grmuša, Ljubiša Janković, Milovan Stepandić
 Čuče: Radoje Milovanović (sekretar), Duško Djukanović, Stojadin Marković, Zoran Negovanović, Dragoslav Gajić, Borislav Jovanović

1996. godine preuzima Budućnost iz Podgorice gde se zadržava godinu dana, da bi se vratio u Šabac u sezoni 97/98. Sledeće dve godine vodi Borac iz Čacka, da bi od 2000. do 2002. vodio NIS Vojvodinu iz Novog Sada. U periodu od 2002. do 2005. vodio Lavove 063 iz Beograda, Ženski klub Vojvodina I Swislions Takovo. 2005. do 2008. se vraća u Borac iz Čacka da bi sezonu 2008/2009 proveo kao trener FMP Železnika. Od 2009. do 2013. vodio Metalac iz Valjeva, a od 2013. do 2015. OKK Beograd.

Iako je stalno "ratovao" sa sudijama, u karijeri je čak dogurao i do zvanja republičkog sudije. Ostaće zabeležen kao trener koji je jednostavno obeležio košarku jednog grada, bio je i ostao, sinonim Šabacke košarke gde je iznedrio plejadu vrhskih igrača koji su se sa uspehom nosili sa mnogo jačim klubovima. Koliko je posvećen rodnom gradu i sportu, pokazuje činjenica da je u najtežim trenucima bio predsednik UO FK Mačva. Sa Stepijem na čelu Mačva je nakon 8 godina izborila povratak u Savezni rang takmičenja.

Neumoran radnik, šmeker i šarmer, vrstan poznavalac ljudske psihologije, narodni covek, omiljen gde god je radio. Život posvećen košarci, uzor za mlade generacije, ali na žalost teška bolest ga je odvojila od terena. Preminuo je 15. Januara 2020 u 66. godini. Ono što je sigurno, ne postoji košarkaški radnik koji neće reći lepu reč o Stepiju.

Stoje: Vlatko Ilić, Dejan Tomašević, Dušan Sučević, Nikola Bulatović, Mileta Lisica, Mijailo Grušanović, Milovan Stepandić
 Čuče: Miroslav Radošević, Dragan Vukčević, Vojkan Benčić, Bojan Kusmuk, Gavrilo Pajović, Vlado Ščepanović